

תואטר
בית לים

עשו עליו פעם סרט?

מחזה ישראלי חדש
מאת איל דורון
ובבימויו

עשן עליו פעם סרט

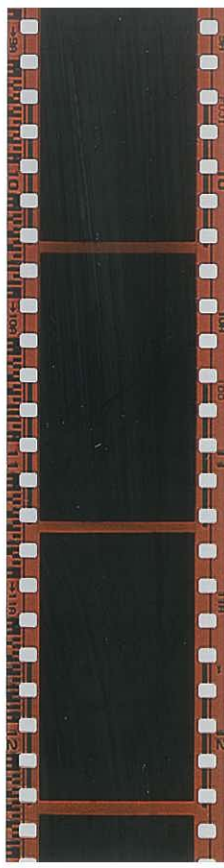
מחזה
ישראלי
חדש
מאת
איל דורון
ובבימויו

תפאורה:
אבי שכי
תלבושות:
גילה להט
מוסיקה:
יוסי בן-נון
תאורה:
ראובן וולנר

המשתתפים
(לפי סדר א'-ב'):
גולן אזולאי - נבות
מיה דגן - דנה
גיל וסרמן - אריק
מוטי כץ - אלכס
יעל לבנטל - אפרת

אברהם סלקטר -
אבא של גידי, אבא של דנה, אבנר
אמיר קריאף - גידי

הצגה ראשונה: 25.1.2002 משך ההצגה: כשעה ועשרים ללא הפסקה

עשו עליך פעם סרט?

מחזה עשו עליך פעם סרט? הוא

על אנשים צעירים שאין להם רגע של נחת. הם חסרי נשימה אחרי מרוץ שהם מנהלים כבר שנים: הם חולמים על הצלחה גורפת עברה הם מוכנים לשלם כמעט כל מחיר. שיאה של ההצלחה יאפשר להם לצאת לפנסיה כבר בגיל שלושים וחמש – יותר מזה הם לא יחזיקו מעמד... בדרך גדמה להם כל הזמן שאפשר לחיות אחרת. שיש חיים נכונים שממתנים למי שיפעל נכון ויצליח לפצח את הקוד. החיים "הנכונים", "האמיתיים" הם פרק הזמן בחייו של אדם שהוא קל, חלק, מלא בכסף ובהכרה. הוא מניע אחרי קץ, הקונפליקטים, בסוף שנות העשרים של החיים, רציו אחרי הנפקת אופציות "בריאה" ב"סטארט-אפ" החדש. בעצם ככל שהוא יגיע אליה מוקדם יותר ככה "ההצלחה" תהיה יותר החיים, גיבורי הילדים הנצחיים של דורון רוזים הגיעו מהר ככל האפשר אל צומת ה"סטארט-אפ", שלאחריה ישאירו את כל הקונפליקטים הפוטנציאליים של החיים מאחור: משפחה, אבא, אמא, התלבטות בקשר לקריירה. "החיים" האלה נתפסים כהתמסרות כמעט אירונית לאידיאל "ההצלחה".

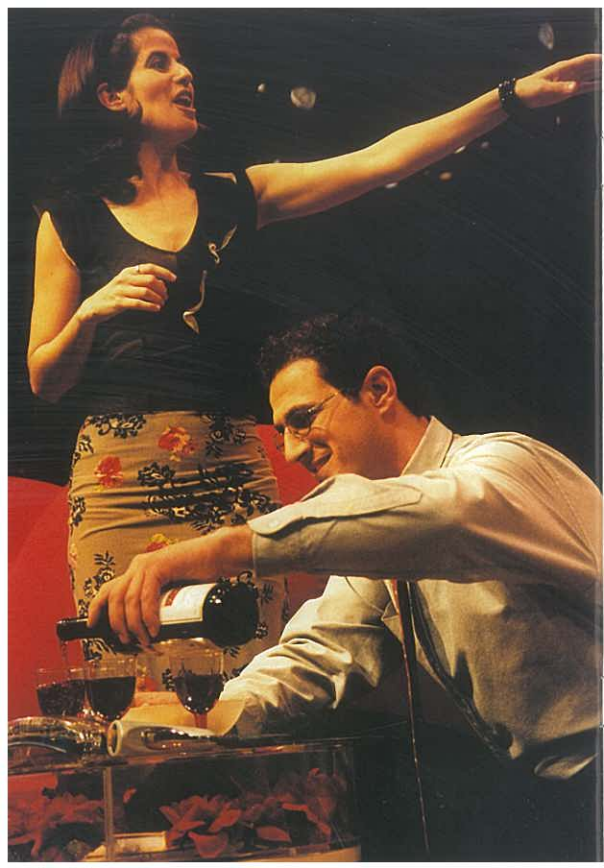
גיד, גיבור של חזון, הוצה להיות פסיכולוג – מדען של כפס האדם – הוא רוצה להוכיח תיאוריה פסיכולוגית בקשר "להצלחה". הוא מחפש "הצלחת" דרכו הוא מנסה להוכיח את התזה שלו על הקשר בין ילדות לא-מאושרת להצלחה בחיים. העימות עם אלכס "ההצלחתן שששה את זה", מוציא מגידי צודים אפלים שלא ידע שקיימים בו. מה שהחל כמפגש בין איש-עסקים כוחני וכריזמטי לסטודנט מבוהל תופס תפנית מפתיעה אחרי שיגיד לא מוכן לוותר – גם הוא כמו חבריו

חי בעולם בו חייבים להצליח ויהי מה וכמה שיותר אתמול.

ברקע נמצאים ההורים מהם מקווים הצעירים לקבל תמיכה, בשעה שההורים עצמם עסוקים עדיין בחיפוש אחרי פיצוי ונחמה דרך הילדים – שני הצדדים לא באים על סיפוקם. כולם מגלים ברגע מסוים שהאוויר לא בנמצא עבור אף-אחד מהם. עד לנקודה זו הם חשבו שהאוויר יבוא עם ההצלחה, או שניתן להצליח להיות מאושר. להגיע לאותה נקודה שוממה והאלה מצפים לך חיים רצופים באושר.

נבות, שנשוי לא באושר לאפרת, מונה באוזניה של דנה את התנאים שהיו אמורים להפוך אותו למאושר: "יש לי אישה, יש לי בית, יש לי עבודה ב"סטארט-אפ", ויש לי גם מועקה נוראית כעת שלא עוזבת אותי". נבות מילא אחרי כל התנאים ומבוהל לגלות שהאוויר ממאן להגיע. לא כל-כך פשוט לחיות נכון, מסתבר.

דומה שהיחיד שמוצא את אושרו במחזה הוא במאי הסרט שניזון מצרותיהם של האחרים. כשהצרות לא מגיעות בקצב הרצוי, הוא מאיץ בהם להיות אומללים כאן ועכשיו. כשגם זה לא עוזר והמשרב מתממה הוא עצמו בוגד עם האישה ומקדם בגופו את המשרב – אחרי הכל, יש לו תאריך הגשה והסרט חייב להיות מעניין, זהו עולם בו כולם חוצים להיות מיוחדים ומעניינים, והכישלון הגדול ביותר הוא להיות "משעמם". הפתרון היחיד הוא להיות אורגנילי, כמו כלם... לא רק במאי הסרט תלוי באחרים, האחרים תלויים בו לא פחות – הרי מה שלא מצולם לא קיים.

איל דורון מחזאי ובמאי

בוגר החוג לאמנות התאטרון באוניברסיטת תל-אביב. בוגר קורס מתקדם לבימוי, BBC, בלונדון. ביים ולימד בבית צבי, במאי ותסריטאי בתכניות המזמר שונות בטלוויזיה. ערוץ 2. כתב וביים את הקומדיה בוא לא נדבר על זה.

דיוק למקום שממנו ברוח

המחשבים ובגא אלפיים הפך לאויב האולטימטיבי של האנושות בעידן הלא רצני הזה, שנות התשעים.

מקומו של התיאטרון בעידן "האקספייזם":

נדמה שכלל האמנויות, אמנות התיאטרון הייתה המקומות ביותר שנות התשעים, ואכן, בעידן ה'ביט' המוקדם והאנומי, בעידן החושפתי הוירטואלי, בתקופת ההתרגנות מיליני העומק הפוסט-מודרני (הפוסט-דילי) שנות השישים והשבעים, מה ערך יש לראות טקס שבטי עתיק הסוקר תהליכים כנאשיים מורכבים (הארכים) בצורה חיה על הבמה? בעידן שמתגנז מכל מחלוקת וממערז כל קונפליקט להיית' השתמו איה קטע שיהי' לי, מה ערך יש לאמנות שהקונפליקט האנושי הבילתי פתור, הקיומי, הוא לבי ליהב? רצף במשמעויות המתרשמים על הבמה חייל להיות עתיר במשמעויות ובמשמעויות נלוות, התיאטרון לא סובל "סחם" מליס, או "סתם" קטעים. לבי לבי של התיאטרון קשור לטבורה של הנפש האנושית, כפי שלאורכה לא השתנתה מאז יוון העתיקה... עד שבאו שנות התשעים ואימוץ להפוך אותה לתכנה. מעולם לא הוספך התיאטרון כמו בשנות התשעים, ומעוין שבאשם שחור שקדם להם לא קסם כל כך מעט מחדשים בתחום הכתיבה והתיאטרונות והבימוי.

אבישי מלישנין תאור 2002

"קץ הטכניקה", למעשה, עד לשנות התשעים הכליליות של המאה העשרים, התקופה שבוירה מעלילים את יצירתו המיחדת של איל דורן.

"שנות התשעים" – "האקספייזם" כזרם התרבות המרכזי:

מבחינת רבות נראה שהגישה האקספייזטית הפכה פשוט לדיאלוג החיים של שנות התשעים של סוף המאה העשרים. אותה עיסת התרשמות עמוסה שהורחים אחרת, לא והתקצאת "חיים" תמלא את עתוהו של האקספייזם, עד לתחילת שנות העשרים של חייו. מעולם שייך לצעירים, וצעירים, בדרך הטבע, בבוים על הנאה רצופה, סקס פרוע, אוכל טוב (צעירים לא משמינים), כמו נופי (לצערים יש בנטן (סוהו)) ... כסף, בערך חמש עשרים אמור האקספייזם לתת את "המכה" להתערך בין לילה תמורת מכירת אופציות. האופציות הן מיני מימוש שלכל עתיד שיקרה אחרי שרעיונות "התקשורת" המהפכניים של הבעיר יומשמש. נבשנתו התשעים, נבמה שיה נראה רחוק היה, חם כל כך הרבה כסף שאנשים שקיעו על רק בסחרות מוצקות אלה בעיקר ברעיונות עתידיים). מרגע שהענין מתעשר חיו מקבלים תפנית: הכסף יתפור. שבילו את כל קונפליקטים, החיים יקבלו גוון בהיר וזוה של מימוש תמשך והתאר רצופה. כל הדברים על "קץ הטכניקה" רך מאשיש את האידיאל האקספייזטי ותורמים לו גם נופך מדעי. "פוסט מודרניזם" מבטא למעשה את סוף סבל היצירה. אפילו האמינים, שמדמי היו יודעים ובכבלותיהם, מפסיקים לנסות ליצור יצירות אוטודיות בעלות מרקם וטכניקה, חוק ומשמעות. בשנות התשעים הכל הולך, האקולקט הוא הומורסטיבי, יא האמירה היא האמירה עצמה, כמו שהאקספייזט היה מבטח את זה, ולהפך. בעידן האקספייזטי קונפליקטים הם מנפיקים מחמת מיאוס, אירוע בעל משמעות קיומית עמוקה? שייך לעבר? מלחמות? אמש בל כלא בלא החיים הטובים "לא רצויים" באופן אידאולוגי.

"סיד סטרט-אפ, הפסק אופציות ויין דומנתי" (או) יצני זנג אמן אל להיות תקינים פוליטיים. דרך אגב, התקיעות הפוליטית הייתה תופעה משמעותית ביותר במהלך שנות התשעים, מעניין (מה). כל הדברים העמוקים, המורכבים, עתירי היוצאים, אימי הליכוד, כמה מורכב אתה יכול להיות שאתה אמור לסכם את בעמך בדרך אחד? כמה ברזים ונגזרים יכול להכיל עמוד הטרנסג'נדר רצויים חלקי אתו על המחשב בביל' כמה שיותר מהר ... גם את החרדה האנושית הפלדיו האקספייזטיים בידי

ורחים ובורחים ומגיעים... הבריחה היא המציאות

"האקספייזם" כנופעה תרבותית במהלך ההיסטוריה:

אין ו"האקספייזם", אותה תפיסה שמקדשת את הא-הרצות והבריחה מההמוכרות, הרוב התקופות ההיסטוריות הוכרו כביקורתיות מסוימת, "האקספייזם" הוכרז כמנוחה ברוח לא רק תמלאת הימים יומיומיים הנפש, אלא גם ממרדנות המחייבת ערוץ רעיוני אלוטופי או חברתי. דווקא קונפליקט ימימה עם הבחלת' יצגו תפיסה בעלת רבוי ראויה להתייחסות כאכזרית פילוסופית "לא פתוח" אכל ושתייה מחר נמוח", היה תרומה של הפילוסופים ההרדניסטים ביוון העתיקה לדילמת הקונפליקט בחיי האנוש. ההרדניסטים שאפו באמצעות העמדת העניינים מכל מין וגו, ובעיקר לילה, כביאה וקם יחסי מין, להימלט משל הקונפליקט הנפש המייסר את האדם ונביא אותו לצומח בחיה חיוני, צמותם שההיסטוס ישיא כמה לא צלצקת או חרטה הוא קולו ביוח. ההרדניסטים שאפו להשאיר את החיים "כשב", הם ניהלו חיים "פילוסופי" של מציבות חשק פועות מתוך הכרה עמוקה. "החיים לחד חיים" לחד" יחיה תפיסתם. "ההבנה לג, הבנה לכל השאי", הייתה הגדרתה של ההרדניסטים שהם עושה מראה על הדפנה ליתטיבטיים של הפילוסופיה הקלאסית מראה על הרצינות שבה הוא היוונים תפיסה עולם זאת. שיתופם בקונפונס האידאולוגי העיד גם על התפיסה הדמוקרטית בתקופת של היוונים, שכן לצד ההרדניסטים פעלו ביוון חיים של הסתרדות הקלאסית, שחוו את החיים קצת היתר: חיים של משמעות, עומק, אשמה וקתרזיס כמחוז הבריחה של הגמור של הפילוסופיה ההרדניסטי. הרומאים שאינם פיתחו את תפיסת העולם האקספייזטית לכדי משמעות ממש, לא רק "פיליפוס וסבאה", אלא גם בריחה למחוזות שונים ורשום פועלים של קרובת לדיאוריסם וטרגדיות כמות וקוביות מדם. התיאטרון ברומי העתיקה, שלא בבוט עובד, לא היה של דיון ולבין קונפליקט הרצון מל הנור, אלא מקור לברית החושים המהצחז והטרדות. האקספייזם התמוססת והעם הנה מבידור עקוב מדם. אולי בגלל עליית הצחצח המוסרית ותמורת הסבר על רבויותה של האקספייזם הרומית האקספייזטית הוכרז האקספייזם בברות השנים לכינוי גנאי. חיי הברצת מנובסטר על אשמה ועל ענישה. הידי שאתו מחייבי נפשיים הם לונגי לערוך בחיי מחייבי התמודדות עם קונפליקטים נפשיים. אפילו אם רק מן השפה ולחוץ. עם המציאות הרבועה הערביה בהחלת הרוב הקונפליקטים שייחסי את חיפטי. מסבילים גם עלו ופרחו רעיון הבריחה האקספייזטית ממנה. עידן השכלה של המאה השמונה-עשרה הביא עמו עליו מיוחד בינו של יצירת אמנות שהשתמשו בכבניקוט אקספייזטיים כדי להאיר

ברוח אחר, לרוב סאטירי, את מצוקות ההווה. כך שלח בינתו סופיסט את נולבר, ביבור, למחוזות דמיון הבלתיים ומכעס אינפנטיליים, אל מדינת "הדומים" "הענקים", ידי שהקורא הריש ימצא במסעות אלה שקיורים שדווקא מחזיקים את נרואת ההווה. דומה שבצורת מופת וזיממת אף הנחה מפורשת של הרוב האקספייזם עצמה. מעין מה-אקספייזם, בנפרד על הקישורים ההיסטוריים המבריקים שהיא יצרה. מאה שנים מאוחר יותר רוחו הרומנטיקאים "לברוח" של בריחה מחיות הדיור של "פרונטוניאס" או של סיפור האימה של **אדגר פו** רחוקים מאד מהרציונליזם שקדם אליהם. הפטרות בתקופה היא נתפסה כבלל כיצרת פילוסופית של בריחה לא לגנלים בעותם, אל מחוזות מיסטיקה אפלים מלאים עם ויטורוס של שבה להם שום קשר מעשי לחיים עצמם. האנושות חיה לחיות טוב כפולים, כמו **"דוקטור בקיל ווייסטר הייד"**, ועד שיש חיים נמוכים של חסאי הרומנטיזם. וכמו בראשיתיהם, אחרי עידן הרומנטיקה הפכה אופנה חדשה: עידן הפוביסטיבוים המדעי, אבי הריאליזם הספרותי. שדה כלל בעל כניסין בריחה שהוא. כל האמנות והספרות (המאינסט, קולנוע, תיאטרון) כדי לשרטט בעל הדיקו את מוצקות הקיום בעומק הבכא היה של זה האדם. עומק, נשנות, מוצקות המעמדת, ומחלת הכפי לחותרה של האמנות. אמיל זולא אף קרא במאמרו הגנוטליטי שהו צר להחל על הבמה אך ורק את העינים, הוסיים, הורגים והאומללים כל יוצרי חויה מציגת עבור הקהל הבורגני העשיר והשבע שקפד את התיאטרון. הכל האומללים כמחוז הבריחה של הקפיטליסטיים? חיות המאה העשרים צר קיטוב גם ופראי, כולל מאבקן בחול ומלחמת הברית כוללת, בין הדגליים בריאליזם הברזן, המזכך, המעמט מדעי, לבין הנובטיסטים ב, שחורו עולם הפנטסטי הסימבוליסטיים, הרוטאליסטיים, הקונטרוסטיביסטיים ושאר ה"אדואר אקספייזם", האקספייזם עבר לאנג העתדני של יצירת התרבות האנושית. העולם הלך והתמכר "לאמת" ו"למציאות" כפי שהתו אותה בתיאטרון **סטרדבר**, האופטמן ובעיקר **איבזן**. כמו ילד מתבגר שמתחיל להכיר באחרות על חיון כך רצו צופי התיאטרון יצירות שלקוחות אחרות. עריכ טרנדריה היובת חזו בנדול והפכו למיין סטריים" התרבותי. לאחר מלחמת העולם הראשונה, עם הגדול הניכר באמצעי הבידור והאמנות שהקולטם עסק, ועם עליית הדמוקרטיזם (אתה תרבות הפנאי), הגענו אל קונפונסוס המאפייני של המחצית השנייה של המאה העשרים: אמנות אקספייזטית לנטימית לצד אמנות מתרסת, דמיון פורה ללא שם הקשרים אל המציאות בצד אמנות אפית, מניבה, ואפילו גנוסית ללא פניו המציאות. עד ע שהגיע

אבי שכו מעצב התפאורה

בוגר החוג לתיאטרון - נגמה לעיצוב במה באוניברסיטת ת"א. במהלך לימודיו זכה במלגות הצטיינות מטעם "קרן תרבות אמריקה ישראל ע"ש שרת" בשנים '84, '86, '87. 1992- זכה בפרס ע"ש פינקל בתיאטרון הלאומי הבימה על עיצוב התפאורה להצגה **פצפונות ואנטון**. בפסטיבל עם '96 זכה בפרס ראשון על עיצוב התפאורה לאופרה הגלגול. מעצב בתיאטרונים השונים ובסלוליוויזיה. בין עבודות בתיאטרון: תיאטרון באר שבע; ההוכחה, הימים הכי טובים. תיאטרון הקאמרי: האישה המופלאה שבתוכנו, עולמה של אימי, פטרה. תיאטרון הבימה: רוחות, על החיים ועל המוות. תיאטרון בית ליסין: אמנות, ספר הג'ונגל. תיאטרון החאן הירושלמי: אנטיגונה, קריפס. תיאטרון לילדים ולנוער: מעלה קרחת, רכבת ההצלה. פסטיבל תיאטרון קצר, צוותא: פירוד, יום הולדת שמה, שפה יפה. אנסמבל תיאטרון הצרפתי: גוד.

גילה להט מעצבת התלבושות

בוגרת המסך לאמנות בסימנר הקובוצים. השתלמה בעיצוב לתיאטרון ב"שילד תיאטר" בברלין וב"שאושפיל-האוס" בהמבורג. מרצה בחוג לתיאטרון באוניברסיטת חיפה, ובחוגי השתלמות למורים. עובדת כמעצבת 30 שנה. עיצבה כ-100 הצגות בתיאטרון חיפה, הבימה, בית ליסין, תיאטרון באר שבע ותיאטרון צוותא. עיצבה תלבושות למחזות זמר: ברנשים ותלילות וסיפור הפרברים. לאחרונה עיצבה תלבושות להצגות: גטו, נשף המסכות, דממה, משחקים בחצר האחורית, המלט, כובע מלא גשם, פירוק, הנכד, העלמה והמוות, מכתב לנועה.

יוסי בן-נון המוסיקאי

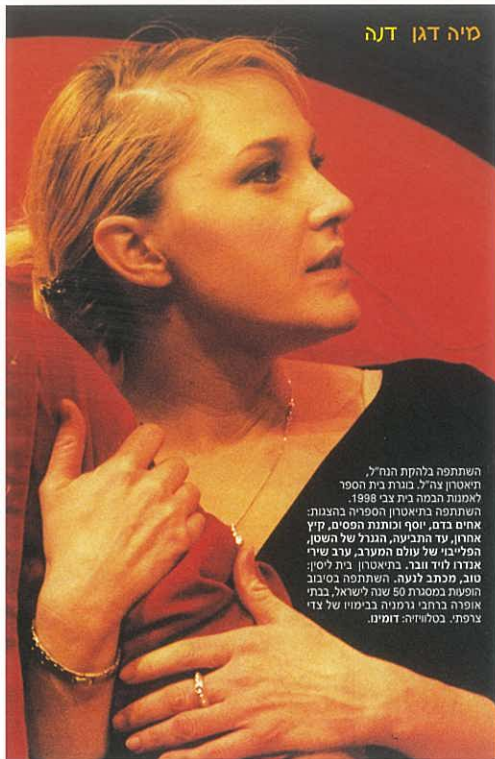
פסנתרן ומלחין. בוגר תואר ראשון באקול נורמל סופריור בפרז. בוגר תואר שני ב"מנהטן סקול אוף מיוזיק" בניו-יורק. הופיע כסולן עם כל התזמורות הסימפוניות בארץ. בעל פרס אקוים להלתנה לתיאטרון שנת '92. בעל פרס מרגלית להלתנה לתיאטרון שנת 2000. הלחין וניהל מוסיקלית הצגות בכל התיאטראות בארץ. בין עבודותיו: בתיאטרון הבימה: ירמה, ההולכים בחושך, בית ברנרדה אלבה. בתיאטרון הקאמרי: אשכבה, גורה, הכיינים, כטוב בעיניכם, קברט חמך לין. עם איל דורון עשה את ההצגה בוא לא דבר על זה.

ראובן וולטר מעצב התאורה

בוגר קורס תאורה של אוניברסיטת תל-אביב. עיצב תאורה להצגות ומופעים בניהול בוקר של שוטים - תיאטרונטו '84. בתיאטרון בית ליסין - פעם אהבה גדולה, קידוש, היורשת, מי מפתח מוירג'יניה וולף?, חוג המותר, הרומן הראשון שלי, וכן הצגות ילדים ומופעים מוסיקליים שונים.

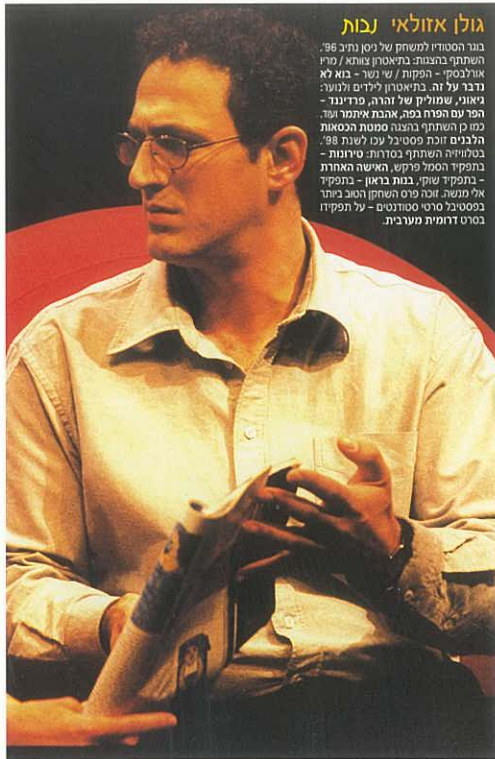

מיה דגן דנה

השתתפה בלהקת החל'ל, תיאטרון צה"ל. מורת בית הספר לאמנות הבמה בית צבי 1988. השתתפה בתיאטרון הספרותי בהצגות: אחים בדם, יוסף וכותנת הפסים, קוץ אחרון, עד התביעה, הגנול של השטן, הפלייבוי של עולם המערב, ערב שירי אנדרו ליד וובר, בתיאטרון בית ליסין: טוב, מכתב לנעה, השתתפה בסיבוב הופעות במסגרת 50 שנה לישראל, בבתי אופרה ברחבי גרמניה בבימויו של צ'ד צופתי, בסלווייה: דומיני.

גולן אזולאי נבות

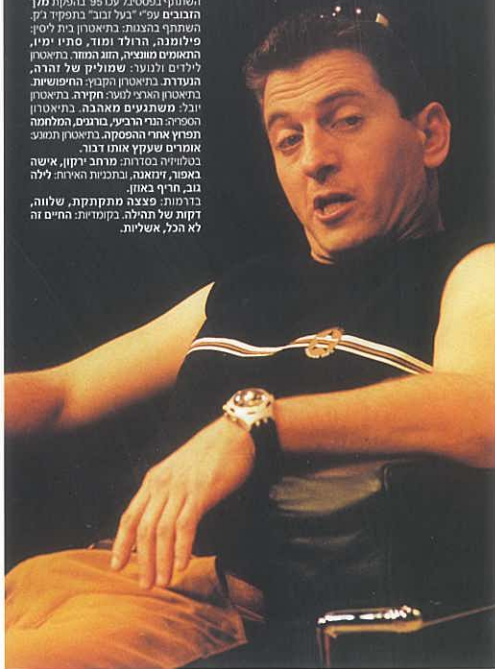

בוגר הסודרו למשחק של ניסן נתיב '86. השתתף בהצגות: בתיאטרון צוותא / מרז' אורלסקי - הפקות / שי נשר - בוא לא נדבר על זה, בתיאטרון לילדים ולנוער: גיאוי, שמוליק של זורה, פרדיננד - הפרע עם הפרח בפה, אהבת איתמר ועד. כמו כן השתתף בהצגה סמטת הכנסאות הלבנים זוכת פסטיבל עכו לשנת '88. בסלווייה השתתף בסדרות: טירונות - בתפקיד הסמל פרקש, האישה האחרת - בתפקיד שוקי, נבות בראון - בתפקיד אל מנשה. זוכה פרס השחקן הטוב ביותר בפסטיבל סרטי סטודנטים - על תפקידו במרט דרומית מערבים.

גיל וסרמן אריק

בנו בית צבי 95'. במהלך לימודיו זכה במלח על שם שרוא פרידמן ז"ל, שמואל דונסקי ז"ל, צבי לבב ז"ל, וסמיים במלח מטעם קרן התרבות אמריקה - ישראל. השתתף בפסטיבל עם 95' בהפקת מלך הזבובים עם "בעל זנב" בתפקיד ג'ק השתתף בהצגות: בתאטרון בית ליסין, פילמונה, הוולד ומוד, סתיני ימיו, התאמים מוואיגה, הנו המחר, בתאטרון לילדים ולנוער - שמוליק של זהרה, העודות. בתאטרון הקמביי החיפושית, בתאטרון הארצי לנוער חקירה, בתאטרון יובל, משתגעים מאהבה, בתיאטרון הספרות הנו הרביעי, ברגנס, המלחמה תפוז אחרי ההפסקה, בתאטרון תמונצי אומרים שעקץ אותו דבור.

בטלוויזיה בסדרות: מרחב ירקון, אישה באפור, יציאנה, ובתכניות האירוח: לילה טוב, חרף באוון, בדרמות: פצצה מתקתקת, שלווה, דקות של תהילה, בקומדיות: החיים זה לא הכל, אשלויות.

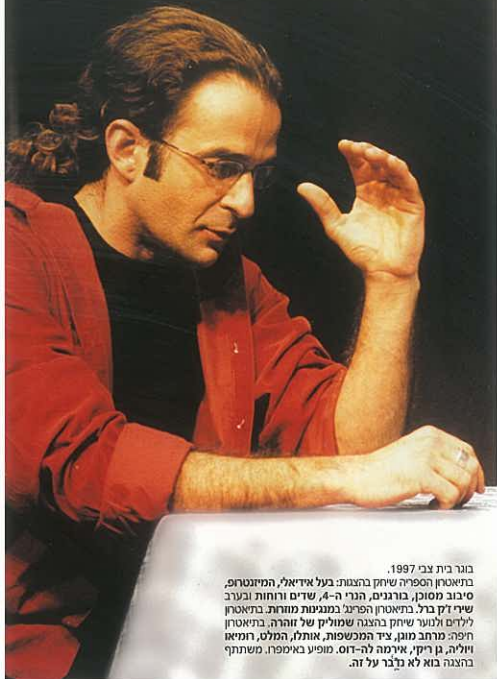

מוטי כץ אלכס

בנו בית הספר לאמנויות הבמה צבי בית 1982. השתתף בהצגות: בתאטרון באר שבעי-זיני, הוטום, שפע, תפלים בלילה, התנן הזבוב, לצאת מכאן, אליל ההמונים, השטן במוסקבה, כותרת ראשית, עונה בתאטרון לילדים ולנוער, המשפחה, הרפתקאה בקוסקס, מעלה קורות, הלילה ה-12, ועמשי מלם בחדר, בתאטרון חיפה, שיחות עם אבי, בתאטרון המסכות, אך להיות אבא יהודיה ב-10 שיעורים, בצחוק ובדמעה, יהודה נפלה, בתאטרון הספרותי עברנו בגולגולת, בתיאטרון החאן הישראלי: נחל אשמים, רציחות קטנות, חברה, האשה הגדולה מן החלומות, אהבה שיעוון, לט מאה טמה, אתה קולט אותי, לוקאס הפחדן, האיזור החופשי, דון קישוט, מלון מינסק, החתונה, קילר, ג'ו, מידה כנגד מידה, אנה גלקתיה, הכמולה מלדמייר, שיחות אחרי לוויה, האיש מן הים, שמים, בתאטרון הקאמרי קרום, כטוב בעיניכם, מפיץ תבנית היחיד של - ממטבח של שחקן, בקולנוע: גרוסיס, אספלט צהוב, בטלוויזיה: פלורנטין, כללי המשחק, האישה באפור, החיים זה לא הכל.

אמיר קריאף גידי

בוגר בית צבי, 1997.
בדגשן הספירה שחק בהצגות בעל אידיאל, המיזנטרופ, סיבוב מסוק, ביוגנים, הנרי ה-4, שדים ורחות ובערב שירי דן ברל, דגשן הספירה בהצגות מוזרות, דגשן לילדים ולעבר שחק בהצגות שמואליק של זוהרה, דגשן חפיה מרחב מונן, צד המכשפות, אותלו, המלט, רומיאן ויולה, גן ריקן, אילמה לה-דוס. מופיע באימפרו. משתתף בהצגה בוא לא נלצר על זה.

יעל לבנטל אפרת

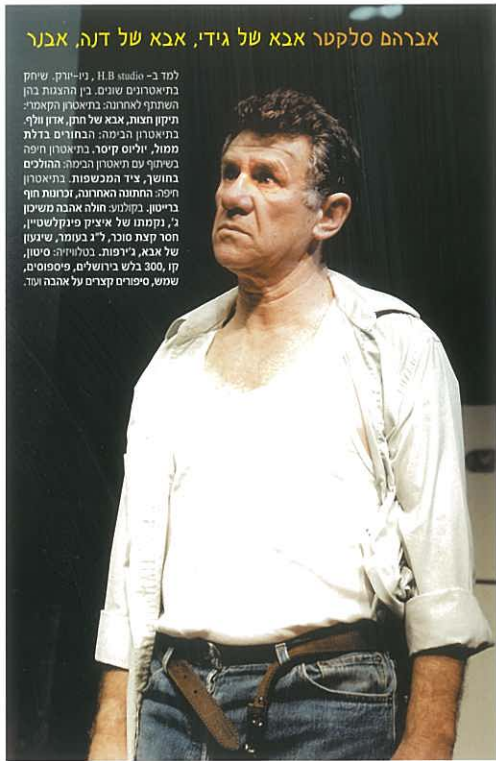

בוגרת הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתני 1992. השתתפה בהצגות: דגשן החאן הירושלימי: אהבת מוות, האזור החופשי ועוד. דגשן החאן הקומדי: שידוכים - בתפקיד הכלה. בפסטיבל עכו: אי אהבת שוממות בכתיבה ומשחק בהצגה אלה ולואי ז'וזף פרס: ההצגה, הכניסו והמשחק בפסטיבל חיפה להצגות לידם. מופיע בדרור-בנות. בהצגות: בפסטיבל דגשן חפיה: אביר על הסוס הלבן, כיום משתתפת בהצגה בוא לא נדר על זה. בטלוויזיה: כתיבה ומשחק של פינה קבעה בואפ לראשון תפקיד אורח בתוכנית לילה טוב, ויצפאן. תפקיד אורח במספר תוכניות של החרוצופים. כתיבה ומשחק של פינה קבעה בתוכנית פיוס בעם. תפקיד קבוע בסיטקום החיים זה לא הכל בטלעד.

אברהם סלקטר אבא של גידי, אבא של דנה, אבנר

למד ב-H.B studio, ניו-יורק, שיחק
 בתיאטרונים שונים. בין ההצגות בוק
 השתתף לאחרונה בתיאטרון הקאמרי.
 תיקון חצות, אבא של חתן, אדון נולף,
 בתיאטרון הבימה: הבחורים בדת
 ממול, זילוס קיסר בתיאטרון חיפה
 בשיתוף עם תיאטרון הבימה: החללים
 בחושך, ציד המכשפות. בתיאטרון
 חיפה: החתונה האחרונה, זכרונות חוף
 בריסון, בקולנוע: חולה אהבה משיכן
 ל, נקמתו של איציק פינקלשטיין,
 חסר קצת סוכר, ל"ג בעומר, שיגעון
 של אבא, בירפור. בטלוויזיה: סיטון,
 קן, 300 בלש בירושלים, פיסיפוסים,
 שמש, סיפורים קצרים על אהבה ועוד.

Set by:
Avi Sechvi
Costumes designed by:
Gila Lahat
Music by:
Yossi Ben-nun
Lighting by:
Reuven Wallner
Cast:
Navot - Golan Azulai
Dana - Maya Dagan
Aric - Gil Wasseman
Alex - Motti Katz
Efrat - Ya'el Levental
Dana's father,
Gidi's father,
Avner - Avraham Selektar
Gidi - Amir Krief

Have they ever made a film about you

Written & directed by Eyal Doron

First Performance: 25.1.02 Length: 1 hour & 20 minutes, will be no interval

לחנה ז'

מנהל ייצור: רמי דקל
מנהל סניפי: יהודה מרוזשיץ
מנהל הפקה: אריה האגון
מנהל הצגה: אלן פיסלוק
עורכת במאי: ענת נחמן-סיון
מנהל במה: בטי אפיר
תורמים:
ראובן לורר, אילן סטנבוט
מנכ"ל:
יגאל הרמן, יני לביא
חשבו"ל וקלרקטורה:
אביק סלח'י, משה גנץ
ביצוע תפאורה:
השקטנות
מנהל הקלידים:
עמית פונסקין

הסעות:
אמנות נבירות - הסעת אמנים
אביזרים: אריאלה רונברג
מלבישים: גלי פרי
צילומים בתוכניה:
אנתה הרפ
הפקה ועריכת הכנייה:
אריאלה בליוזבסקי
עיצוב שער התכניה:
שקוליק
עיצוב הכנייה:
המלסטרוז

שחקני התיאטרון
2001 לעונת 2002
ליפ' סדר א-ב

הנה אוליא-הספרי
גיל אוליא
יבה אל-אן-קשת
יער אלחנן
לירא זאבסני
יוסי בויא
גל בר אמתלן
דורית בראור
שפשו בנאי
מרס ברנאלי
רזקה גור
צופית גרנט
מיה גרן
נתן טנדר
חיקי דין

אלן דר
מנהלת מח' מנויים: לילי מנחם
מחלקת מטיים:
דורית מוטבי, נועם הקבן
עוזרת למנהל אדמיניסטרטיבי:
פנינה בריצמן
מרסום ויחסי ייצור:
אריאלה בליוזבסקי
קופאים: מילצ ספיר, אלנה קריס,
תומה מקור, דליה לריר, שירה מאזה, לימור אלבין, אורית שילה

מנהל חשבונות ראשי: קרול פלדמן
הנהלת חשבונות:
תלמה מסינגר, זהר פורסן,
טלי חובב, מרבית כהן
מנהל סניפי יהודה מרוזשיץ
מנהל ייצור: רמי דקל
מנהל הפקה: אריה האגון
אחזקת ביני נחמן:
משה גנץ, אביק סלח'י
מרכיבים:
דבורה זאבסני, יוקה יוסמברנד

מנהל הצגות
ארז שפר
אלן פיסלוק
אורנה דויטס
רונת זלף
הגבלת ארסון

מנהלת מח' הלחשה:
אביבה חוץ
מלבישות:
מילי חסמן, אביה לי,
יקה יוסמברנד, קלירי הדריג,
שרילי גן, יעל כהן,
אריאלה רונברג, גלי פרי,
עידית פרידל, טובי גנצ'י,
מרסון

בית ליסין

מנהלת התיאטרון:
צפיה פינס
מנהל אדמיניסטרטיבי:
צבי ירון
דדמטור התיאטרון:
אבישי מילשטיין

חשב התיאטרון: יוסי מרוזשיץ
מנכ"ל התיאטרון: תלמה נגור
מנהל שיווק: מיכה יוסמברנד
מנהל מכירות ראשי:
עירית סוחזביץ
מכירות בית:
אורי גינמולר, אורית טיר
מנהל מחלקת הטיקים:
ניצה שכנר

מנהל מכירות חוץ: יגאל הרמן
מנהלת מח' מנויים: לילי מנחם
מחלקת מטיים:
דורית מוטבי, נועם הקבן
עוזרת למנהל אדמיניסטרטיבי:
פנינה בריצמן
מרסום ויחסי ייצור:
אריאלה בליוזבסקי
קופאים: מילצ ספיר, אלנה קריס,
תומה מקור, דליה לריר, שירה מאזה, לימור אלבין, אורית שילה

מנהל חשבונות ראשי: קרול פלדמן
הנהלת חשבונות:
תלמה מסינגר, זהר פורסן,
טלי חובב, מרבית כהן
מנהל סניפי יהודה מרוזשיץ
מנהל ייצור: רמי דקל
מנהל הפקה: אריה האגון
אחזקת ביני נחמן:
משה גנץ, אביק סלח'י
מרכיבים:
דבורה זאבסני, יוקה יוסמברנד

מנהל הצגות
ארז שפר
אלן פיסלוק
אורנה דויטס
רונת זלף
הגבלת ארסון

מנהלת מח' הלחשה:
אביבה חוץ
מלבישות:
מילי חסמן, אביה לי,
יקה יוסמברנד, קלירי הדריג,
שרילי גן, יעל כהן,
אריאלה רונברג, גלי פרי,
עידית פרידל, טובי גנצ'י,
מרסון

צוות סניפי:
מנהל במה ראשי:
אלכסנדר גנדר
מנהל במה:
נחום זר, כרן לרירה,
בטי אפיר, ירון אלקלעי
ססן מרין
תאור ראשי: ראובן לורר
תאורמים:
שוקי גבדחצירה, זאב בנן,
אלון סטנבוט, דולב צילי,
מיסי לדרייה, ארז פלורנטין
מנהל מחלקת הצגה:
יגור הרמן
הגברה:
עדי עמית, יוני לביא,
תמיר אלישיב, אורן פרי,
ניר ארנן
עוזרי במה:
חאלד זאבאון, דורי אוליא,
דוד לוי, סטנבוט סוויסקין,
דניאל ברק

703-6941111/212/213

בכל שבוע החלום הזה יכול להיות שלך.

בכל שבוע יש זוכה ב- 1,500,000 ₪
זוכה ברכב שטח סובארו פורסטר טורבו
ועוד עשרות אלפי זוכים בפרסים שונים.

הפרס השני
בתכנית המנויים
SUBARU FORESTER

להצטרפות לתכנית המנויים
פנו לקודות המכירה של מפעל הפיס
או חייגו לטלפון: 03-6940177
או הכנסו לאתר www.pais.co.il

ארקיע

ארקיע, חברת התיירות והתעופה הגדולה בישראל, פותחת בפניך את כל הדרכים לצאת לחופשה.
עם טיסה או בלי טיסה, במלונות פאר או בצינורים כפריים, בארץ או בחו"ל, לחופשה רומנטית אונית או משפחתית.
לא צריך לעשות שום דבר... חוץ מלברוא.

arkia
ארקיע

עם טיסה או בלי טיסה
מלון מוזמנים בארקיע

לתיאומות: 1-700-700-255
www.arkia.co.il

ארקיע
1985

בית קפה וקונדיטוריה

פעם לפני שנים רבות...

היו איש ואישה שאהבו טעמים וניחוחות.
יחד רקחו להם קסמים אשר מילאו את האוויר
בריח של בצק נאפה, ריח של חמאה, של שוקולד,
ריח של עוגות מתוקות ועוגיות, ריח של לחמניות תמורת וטריות,
ריח קסום של בוקר. אותו הקסם נמשך כבר שנים רבות,
והריחו לפניכם, קסם של טעמים וניחוחות.

קונדיטוריה לחמי, שד הנתיק 27 נהריה, טל: 04*9522215, להשיג בכל רחבי הארץ ברישומות השיווק ובמעבדות.

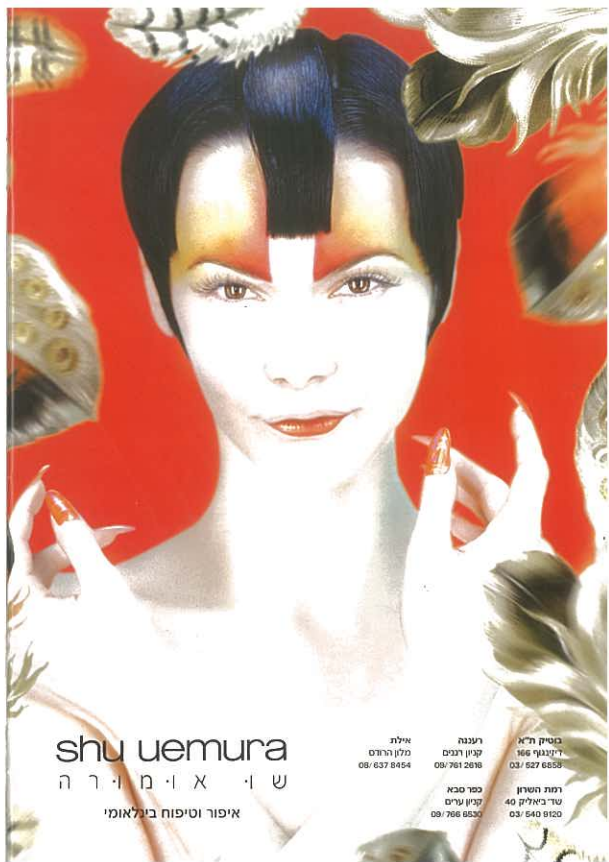
" מי עדן בר "
המעין הטבעי שלכם בבית.
לפרטים והזמנות:
1-800-800-400

סויה בישראל זה סויה צוריאל

מוצרי סויה צוריאל מצטיינים בטעם עדין ומשובח
עשויים מחומרים טבעיים בלבד

לאסוז ולהתפעל
סויה צוריאל

shu uemura
שׁוּ אֵי מֵרָה

איפור וטיפוח בינלאומי

אילת
מלון הרודס
08/ 637 8454

רעננה
קניון רגבים
08/ 761 2818

בוסתן ת"א
ריזניצוף 166
03/ 527 6555

כפר סבא
קניון ערים
08/ 766 6537

רמת השרון
סניף באליק 40
03/ 540 9120

מ'אטרן
בית ליסין קבוק